

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 4 năm 2023

Số 649

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chuyện gì là chuyện gấp ?
- 2) Mê hoặc là sao ?
- 3) Duyên tình là sao?
- 4) Ván vương là sao?
- 5) Khai triển bằng cách nào?
- 6) Tâm linh ở chỗ nào?
- 7) Tình thương Trời Phật đã sắp đặt rất cao siêu là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 08-07-2005 11:40PM Hỏi: <i>Chuyện gì là chuyện gấp ?</i> Đáp: Thừa chuyện đói là chuyện gấp. Kệ : Học hỏi vô cùng là chuyện tu Giải mê phá chấp tự giải mù Trí tuệ phân minh đường tiến hóa Thành tâm tu luyện tự phân hòa.	2) San Diego, 09-07-2005 12:00AM Hỏi: <i>Mê hoặc là sao ?</i> Đáp: Thừa mê hoặc là thích. Kệ: Tâm mê khó trị hại thân mình Khó tiến khó tu tạo hành trình Khó khổ chính mình tâm phải chịu Bình tâm học hỏi thoát hành trình.
3) San Diego, 10-07-2005 12:05 AM Hỏi: <i>Duyên tình là sao?</i> Đáp: Thừa duyên tình là giàu tình cảm. Kệ: Trí tuệ phân minh đường xích đạo Khai thông chơn giác tự hòa mình Thành tâm tu luyện rõ hành trình Tiến hóa phần hồn duyên Trời độ.	4) San Diego, 11-07-2005 11:20 PM Hỏi: <i>Vấn vương là sao?</i> Đáp: Thừa vấn vương là chưa dứt khoát. Kệ : Âm thầm khổ cảnh tự giam thân Khó tiến khó tu lại nhớ tình Nhẹ dạ bất ổn gây động loạn Dày công thực hiện chánh pháp tu.
5) San Diego, ngày 12 tháng 7 năm 2005 Hỏi: <i>Khai triển bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa, khai triển bằng tự nhiên. Kệ: Quy nguyên thực triển thanh minh tiến Tự giác tự minh uyển chuyển hoài Khai triển chính mình quy một mối Thành tâm tu luyện quý thân vàng.	6) San Diego, ngày 13 tháng 7 năm 2005 Hỏi: <i>Tâm linh ở chỗ nào?</i> Đáp: Thừa tâm linh ở ngay trung tâm bộ đầu. Kệ: Hành thông tự giác thanh giải trực Quy không vui tiến cảm thanh hiền Vui trong thanh tịnh cảm an yên Uyển chuyển vô cùng tự giác minh.
7) San Diego, ngày 14 tháng 7 năm 2005 1:05 AM Hỏi: <i>Tình thương Trời Phật đã sắp đặt rất cao siêu là sao?</i> Đáp: Thừa tình thương Trời Phật sắp đặt rất có trật tự. Kệ: Quý thương vô cùng chỉ Bề Trên Uyển chuyển thâm sâu rất nhiệm mầu Trời độ không ngừng xây dựng tiến Pháp ân rõ rệt tự giải phiền.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 26

Hành trì thuyết giảng lý phân minh
Ý chí triển khai rõ chánh tình
Nguồn đạo không ngừng gieo chánh pháp
Công phu thực hiện điển hòa minh.

Hòa minh thức giác chơn tình
Khai thông đời đạo do mình diễn ra
Bên trong sẵn có chơn tà
Triển khai minh cảm tự hòa hư không
Lý Trời siêu diệu minh mông
Tiến lên học hỏi thiên tông giác minh
Thế gian lý luận tạm tình
Bày thêm vọng động giam mình nơi nơi
Oán than trách đất than trời
Bất minh chơn lý xét đời gặt gao
Đâu dè thiên kế nhiệm màu
Cao sâu dạy dỗ tạo tào về quê
Siết rên càng lại bối bề
Bình tâm chấp nhận hướng về hư không
Sửa mình tránh khỏi ước mong
Lấy không làm đích khỏi tông ngoại lai
Khai thông tự giải dôi mài
Sửa sai tiến bước lập đài thanh cao
Âm thanh lắng cảnh lắng màu
Quy về một cội thâm sâu đạo đời
Tu thời chơn lý không rời
Đạt nơi thanh tịnh học nơi dung hòa.

Montreal, ngày 5-7-1980

“Hành trì thuyết giảng lý phân minh”: Chúng ta thực hành, trì chí đạt tới sự sáng suốt thuyết giảng, lý nó mới phân minh, vững. Không có thực hành thì lý không vững.

“Ý chí triển khai rõ chánh tình”: Ý chí chúng ta được tập trung, mới triển khai được. Rõ chánh tình, rõ sự thật như vậy.

“Nguồn đạo không ngừng gieo chánh pháp”: Nguồn đạo luôn luôn phát triển trong khối óc của chúng ta. Tâm tư không ngừng gieo chánh pháp, tìm con đường sáng suốt mà đi.

“Công phu thực hiện điển hòa minh”: Chúng ta phải công phu, phải tu, phải thực hành, điển mới

hòa minh. Các bạn không có công phu, dùng lý luận nói, không bao giờ thu hút và làm cho người ta được mở tâm mở trí nhẹ nhàng. Khi chúng ta có thực hành, mới thấy rằng luồng điển từ hạ thừa, trung thừa, thượng thừa hóa giải thăng tiến đi lên rõ rệt, mới rút người ta được. Nếu chúng ta không tu, dùng lý luận phân xét, thì không thể nào hòa minh được.

Cho nên, phải có sự dày công đóng góp, trí tuệ mới khai, thực hiện được bi, trí, dũng, lúc đó mở, mới độ người cứu người. Muốn cứu người phải cứu mình trước. Có câu: “Bản thân bất độ, hà thân độ.” Chúng ta lo tu mới độ người khác được. Cứ dùng lý luận sao chép sách kinh này, sách kinh kia, sách kinh nọ nói cho hay, nhưng hành không đúng, làm sao thấy được, làm sao rõ được nguyên căn, nguyên lai của chúng ta? Chúng ta thấy rõ những nghiệp lỗi cuốn, làm cho chúng ta càng ngày càng trì trệ, chậm tiến, kém thông minh, cứ bo bo bảo vệ một lẽ lỗi và không phát triển đúng hợp thời văn minh hư không thanh điển ở bên trên.

“Hòa minh thức giác chơn tình”: Khi thanh điển chúng ta hòa được và sáng suốt, thì thức giác chơn tình, hiểu rõ chơn tình là gì?

“Khai thông đời đạo do mình diễn ra”: Chúng ta khai thông đời đạo, lúc đó mới thức giác rằng do khối óc chúng ta diễn ra mà thôi. Nếu chúng ta không tu, không sửa, không thanh lọc khối óc thì làm sao chúng ta thấy. Dùng lý luận bên ngoài thì làm sao thấy được?

“Bên trong sẵn có chơn tà”: Bên trong sẵn có chơn, có tà rõ ràng. “Triển khai minh cảm tự hòa hư không”: Nếu chúng ta không triển khai, không minh cảm, không hiểu chơn là gì? Tà là gì? Không hiểu vô cùng của chơn là gì? Vô cùng của tà là gì? Chúng ta triển khai, minh cảm rồi, thì chúng ta mới tự hòa hư không, trở về thanh tịnh, thanh nhẹ luôn luôn. Lúc nào cũng ở trong thanh nhẹ để hóa giải.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 2 tháng 2 năm 1999
Thiền Đường DUYÊN LÀNH

Tái ngộ chung vui tâm tu tiến
Giải bỏ trần tâm giải nổi phiền
Thực hành chánh pháp duyên Trời độ
Phát triển tâm linh đạt thanh hiền.

Hướng về thanh cảnh giới thanh
Trời ban tình đẹp hướng tâm thực hành
Cùng tu phát triển thật nhanh
Quy y Phật Pháp chơn thành tự tu
Giải phần trược điển mê mù
Quân bình tự đạt an du phần hồn
Trí tâm khai triển sanh tồn
Hồn tu đạt pháp giải còn si mê
Thành tâm tự hướng trở về
Quê xưa Thiên Quốc giải mê cõi trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Thành tâm tiến hóa ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Tự tu tự tiến đổi thay thế tình
Thực hành phát triển đẹp xinh
Minh tâm kiến tánh hành trình quang khai
Tâm tu khai triển chơn tài
Thành tâm tu luyện tiến hoài không ngưng
Dù cho cách biệt người dừng
Cùng chung một mối tương bừng cảm giao
Dù cho kẻ trước người sau
Thành tâm tu luyện đổi trao chơn tình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

92. CHUYỆN ĐẠI BẢO VẬT (Tiền Thân Mahasara)

Chiến trận cần anh hùng... ,

...
Một hôm, sau khi ăn sáng, cầm dù đi đến Kỳ Viên, vua gặp nam cư sĩ ấy liền gọi đến và nói:

- Nay nam cư sĩ, nghe nói ông là người nghe nhiều. Các nữ nhân của Ta muốn nghe và học Chánh pháp.

Lành thay, nếu ông nói pháp cho họ.

- Thưa thiên tử, thật không thích hợp để những người tại gia nói cho nội cung của vua. Việc ấy chỉ thích hợp với các Tôn giả xuất gia.

Vua nói:

- Người này nói sự thật.

Vua liền bảo người ấy ra đi, rồi cho gọi các nữ nhân, và nói:

- Nay các hiền nữ, ta sẽ đi đến bậc Đạo Sư và xin cử một Tỳ kheo thuyết pháp cho các hiền nữ. Trong tám mươi đại đệ tử, ta sẽ xin ai?

Tất cả nữ nhân họp bàn và đồng ý lựa chọn Trưởng lão Ananda, vị Chương khố Chánh pháp. Vua đi đến gặp bậc Đạo Sư, đánh lễ, ngồi xuống một bên và thưa:

- Bạch Thế Tôn, các nữ nhân trong cung của trẫm muốn nghe pháp và học pháp từ Trưởng lão Ananda.

Lành thay, nếu Trưởng lão ấy có thể thuyết pháp cho những người trong cung của trẫm.

Bậc Đạo Sư bằng lòng chấp nhận cho Trưởng lão Ananda. Từ đấy về sau, các nữ nhân của vua nghe pháp và học pháp từ Trưởng lão Ananda.

Một hôm, một viên ngọc trên khăn vua bị mất. Vua biết được viên ngọc bị mất, cho gọi các đại thần và ra lệnh bắt tất cả mọi người trong nội cung để tìm cho ra viên ngọc trên khăn. Các đại thần bắt đầu từ các nữ nhân, tra hỏi viên ngọc trên khăn, họ làm phiền nhiều rất nhiều người nhưng không tìm ra. Hôm ấy, Trưởng lão Ananda vào cung diện vua. Trước kia, khi các nữ nhân thấy Trưởng lão họ đều hoan hỉ nghe pháp, học pháp. Lần này họ không được như vậy, tất cả đều sầu ưu. Khi Trưởng lão hỏi vì sao hôm nay họ lại như vậy, họ trả lời:

- Thưa Tôn giả, đức vua đã mất viên ngọc trên khăn. Và đức vua ra lệnh các đại thần bắt đầu tra hỏi từ các nữ nhân để tìm ngọc, làm phiền nhiều mọi người ở trong cung. Chúng tôi không biết những gì sẽ xảy ra cho ai. Do vậy, chúng tôi ưu phiền.

Trưởng lão nói an ủi họ:

- Chớ lo nghĩ việc ấy nữa.

Rồi Trưởng lão đi đến gặp nhà vua, ngồi trên ghế đã soạn sẵn, và hỏi:

- Thưa Đại Vương, tôi nghe nói Đại Vương mất viên ngọc phải không?

- Thưa Tôn giả sau khi bắt tất cả mọi người ở trong cung, và làm phiền nhiều chúng, tôi vẫn chưa có thể tìm được.

- Thưa Đại Vương, không cần phiền nhiều đông người, vẫn có phương cách tìm ra viên ngọc.

- Cách thức nào vậy, thưa Tôn giả?

- Thưa Đại vương, bằng cách cho một nắm rom.

- Cho nắm rom để làm gì vậy, thưa Tôn giả?

- Thưa Đại Vương, với những ai bị ngài nghi ngờ, hãy họp họ lại, cho mỗi người một nắm rom hay cục đất sét và nói: “Ngày mai, vào sáng sớm, hãy đem cái này và đặt tại chỗ ấy.

Người nào lấy viên ngọc sẽ đặt nó trong nắm rom hay cục đất sét mang lại. Nếu ngày đầu họ mang lại thì rất tốt. Nếu không, ngày thứ hai, ngày thứ ba, họ cũng phải mang lại. Như vậy, đại chúng không bị phiền nhiễu, và ngài có thể lấy lại được viên ngọc”.

(còn tiếp)

